Öngyilkossági szándékból mellbeszurta magát egy gázgyári tisztviselő

(A Délmagyarország munkatársától.) Szombaton reggel a mentők a közkórházba szállitották *Unger* Pál 42 éves gázgyári tisztviselőt, aki öngyilkossági szándékból *késsel mellbeszurta magát.* Unger Pált ápolás alá vették, bár a sebe nem mutatkozott sulyosnak. Délben azután az a meglepetés érte a kórházat, hogy *Unger Pál felöltözött és eltávozott.* Hogy miért kisérelt meg öngyilkosságot, arra nézve nem adott felvilágositást.

A táplálkozás egészségtana

Dr. Veress Elemér egyetemi tanár előadása

(A Délmagyarország munkatársától.) Az Iskolánkivüli Népmüvelési Bizottság előadássorozatában szombaton délután dr. *Veress* Elemér, egyetemi tanár tartott előadást *Az emésztőszervek és a táplálkozás egészségtana"* cimmel. Az előadását — amelyet nagyszámu közönség hallgatott végig —, azzal vezette be a professzor, hogy az egyének és a nepek életében hatalmas mozgató tényező a táplálkozás szükségessége.

— A jól megválasztott táplálék nemcsak a napi nyers szükséglet kielégitését jelenti — mondotta —, hanem ellenállást nyujt a betegségekkel szemben. Minden cselekvésünk testünk anyagait fogyasztja, mégpedig elsősorban azokat, melyekben helyzeti energia van: fehérje, zsir, szénhidrát. A legjobban kiválasztott élelmiszerekkel ezeket az anyagokat kell pótolni.

Dr. Veress professzor ezután kifejtette hogy egyes embereknek *mekkora táperőre* van szükségük. A hivatalnok, kereskedő, gépszerelő kaloriaszükséglete 2400, az iparosé 3000, a kőmüvesé 3400, a földmüvelőé, kovácsé sportolóé 4—5000 a kaloriaszükséglete.

Vázolta Veress professzor az egyoldalu táplálkozás kárát, majd fo[illegible]zott a tulzott hus. valamint a növényétkezés következményeivel. Nagy figyelemmel kisért előadását azzal fejezte be, hogy a táplálkozás szükségessége állatot és embert nemcsak a folytonos keresésre és küzdelmekre sarkalja, hanem politikai törekvésekben, háborus összeütközésekben, egyének és népek vándorlásaiban is nagy szerepe van ennek a körülménynek.

Megérkeztek a legmodernebb iparmüvészeti

Ikora Kristály vázák és

Ikora Kristály asztali villanylámpák

Reich Mór és fia rt.-nél

Kelemen-ucca 11. 104

Rendkivüli olcsó árak!

Rádiók	már 48·— P-tól	
Gramofonok, uj	„ 32·—	„
Kerékpárok, visszavett	„ 68·—	„
Uj varrógépek	„ 135·—	„
Gyermek- és sportkocsik	„ 14·50	„
Uj lemezek	5·50 helyett 2·80	„

Kerékpárgumik, pedálok, láncok stb. az ösmert filléres árakban kaphatók SZÁNTÓ SÁNDOR gépkereskedőnél, Szeged, Kiss D.-palota, Kiss ucca 9. 52

Idényvégén

mélyen leszállitott áron kiárusitom téli keztyüimet: finom bélelt bőrkeztyüket, szarvas bőrkeztyük, sveici kötöttárukat,

PAULUSZ KEZTYÜS

Kelemen ucca 7. 256

Az egyetlen

helyes ut, ha lumenjelzésü izzólámpát használ. Ez mutatja meg Önnek, mennyi fényt ad az izzólámpa. Kis áramfogyasztás,-nagy fényteljesitmény, ezen mulik a gazdaságos világitás. Csak lumenjelzésü izzólámpát fogadjon el.

TUNGSRAM

Tungsram izzók: KLEIN és TSA Makó

SZOVJET-REGÉNYEK

Irta TONELLI SÁNDOR

Ennek a cikknek csak technikai értelemben vagyok az irója, mert ami benne van irva, csak részleges rekapitulálása egy nagyobb tanulmánynak, amely Times irodalmi mellékletében jelent meg a szovjet irodalomról. Szánt szándékkal nem mondok orosz irodalmat, mert a Times is különbséget tesz az orosz és a szovjet irodalom között. Az első egy elmult valami, ami már az irodalomtörténeté, a másik most van alakulóban.

Hiteles formában Szovjet-Oroszországról nagyon keveset tudunk s az a kevés is, amit tudunk, inkább az állami és társadalmi élet külső jelenségeire vonatkozik, semmint a lelki élet megnyilvánulásaira, az irodalomra és müvészetre. Sajnos, ebben a vonatkozásban a Times emlitett cikke is inkább csak külső események felsorolására szoritkozik, de bizonyos kérdéseket illetően, melyeket pedig érthető okoknál fogva nagyon szeretnénk ismerni, adós marad a felelettel. Elmondja például a cikk, hogy „irodalmi" értelemben vett irodalomról Szovjet Oroszországban tulajdonképpen csak 1930-tól kezdve lehet beszélni. Az a borzasztó tömegü nyomtatvány, amely a forradalom kitörésétől 1920-ig megjelent, majdnem kivétel nélkül az egyoldalu politikai propagandát szolgálta. Még az irók is, akik megérdemelhették ezt a nevet, nem irodalmat csináltak, hanem szemlékben, folyóiratokban, lapokban, brosürákban és könyvekben végnélküli harcot folytattak egymással olyan kérdésekről, hogy milyen legyen az uj irodalom, miként alkalmazkodjanak az irók az uj társadalmi berendezéshez és miként egyeztessék össze a tiszta irodalom szempontjait az uj rend szolgálatával. Ennek a harcnak maga a szovjetkormány vetett véget. Egyszerüen betiltotta az irodalmi harcokat és az összes irókat a szovjetirók szövetségébe tömöritette. Ettől fogva bizonyos irodalmi szelektálódás indult meg, az irók ismét irnak és a közönség az, amely végeredményben eldönti, hogy kiknek a munkáit és milyen mértékben hajlandó olvasni.

Közbevetőleg megjegyezve, itt merül fel az a két fontos kérdés, amelyre nagyon szeretnék magam is felvilágositást kapni. Az egyik az, hogy milyen a legszabadabb foglalkozást képviselő szépirók elhelyezkedése egy teljesen kollektiv termelésre berendezkedett országban és miként történik a szatócs, iparos, vagy földmüves munkájával össze nem hasonlitható irodalmi munkásságnak a gazdasági értékelése s az iró javadalmazásának a megállapitása? A másik kérdésem az volna, hogy miféle szervezeten keresztül jut a tisztán irodalmi munka nyilvánosságra és ki az, aki elbirálja, hogy megérdemli-e valamely irás a nyomdafestéket vagy sem?

A szovjet regényirodalmának jellemzésére a Times azt a módot választotta, hogy ismertette azt a négy regényt, amely az 1932. év folyamán Oroszországban legnagyobb sikert aratott. A kritikus véleménye szerint ez a legmegbizhatóbb módszer nemcsak az irók értékének megállapitására, hanem az olvasó közönség izlésének és irodalmi beállitottságnak jellemzésére is.

Mondanom sem kell, hogy mindanégy regény bizonyos vonatkozásban — irányregény, vagy legalább is a tárgya olyan, hogy a célzatosságot rehetetlen fel nem fedezni benne. Tárgy szempontjából kettővel könnyen lehet végezni. Az egyiknek cime „A fekete konzul", szerzője Vinogradov, a másik „Barrikádok", szerzője Pavlenko. Az első a francia forradalom idején Párisban és Haitiban játszik. A fekete konzul Touissaint L' Ouventure, a haitii néger szabadsághős, aki a spanyoloktól a franciákhoz pártol át, mikor ezek az emberi egyenlőséget és a rabszolgaság megszüntetését proklamálták, majd a franciák ellen hirdetett szabadsághárcot, mikor Napoleon az igért önkormányzat helyett egyszerüen kizsákmányolandó gyarmat gyanánt kezelte hazáját. Tousaint L' Ouverture mellett Marat és Robespierre a regény legszimpatikusabbnak megrajzolt alakjai. Amennyire az ismertetésből meg lehet itélni, ez a regény tendenciájában lehet ugyan forradalmi, de megirásának technikájában nem tér el a régi történelmi regényektől. Személyek és események köré felépitett meséjével szemben a „Barrikádok" már a történelmi regénynek szovjet értelemben vett uj tipusát, a kollektiv regényt képviseli. Ennek a regénynek csak tárgya van, de kimondott hőse nincs. A tárgy a párisi kommün története, szereplője az utcákon ácsorgó, boltok előtt sort álló, cinikus és lelkesedő, politizáló és harcoló és középületeket lángba boritó tömeg. Alapjában véve nem is

Figyeljen a névre! A vásárhelyi makói orosházi **„TÓTH"-MALMI LISZTEK** *Figyeljen a névre!*

a legkitünőbbek! 214a